

Innspill revidering forvaltningsplan rovvilt region 6

Rovviltforliket fra 2011 er tydelig på at all forvaltning av rovdyr skal bygge på vitenskapelig og erfaringsbasert kunnskap. Det er også løftet frem som viktig å nå den todelte målsettingen; -å sikre rovviltbestandenes overlevelse, samtidig som vi skal øke den norske matproduksjonen basert på bruk av utmarksbeite.

I gjeldende forvaltningsplan settes følgende målsetting:

- Sikring av rovviltartenes overlevelse gjennom oppfylling av Stortingets bestandsmål.
- Sikre næringsdrift gjennom målrettede virkemidler, herunder redusere tap forvoldt av fredet rovdyr og sikre aktivt bruk av utmarksbeite for å ivareta den todelte målsettingen.
- Senke konfliktnivået og øke forutsigbarheten.

Hovedlinjene i gjeldende forvaltningsplan gir et godt grunnlag for å lykkes med målsettingene Stortinget har satt. Det er ikke behov for omfattende endringer ved denne revideringen.

Samtidig er det viktig å understreke at målene som beskrives på ingen måte er oppnådd. Matproduksjon i utmarka i Namdalen er på det laveste nivået i moderne tid, og vår region har etter hvert en krevende historie når det gjelder forvaltninga av rovvilt. Fra å være et område som utnyttet enorme utmarksressurser til bærekraftig matproduksjon, er vi i dag et område der beiting i utmark er lite utbredt. Småfenæringa er med noen få unntak i hovedsak innmarksbasert. Reindriffta kjenner tydelig på belastningen av å være i et rovdyrtett område med jevnlig tap til bjørn, jerv, gaupe, og ikke minst ørn.

Konfliktene vi har opplevd de siste årene er etter vår mening ikke et resultat av vedtatt politikk; rovviltforliket legger sterke og gode føringer for hvordan vi kan lykkes med den todelte målsettingen. Det er heller ikke et resultat av styringssignaler gitt i regionale planverk eller regional nemd.

Utfordringen har i all hovedsak vært deler av forvaltningens tolkning av politikken.

Namdal regionråd gir følgende innspill til revidering av forvaltningsplan for rovvilt:

1. Det er ikke behov for å utvide arealet forvaltningsområdet for bjørn. NINA-rapport 1952 viser at det ikke være behov for å utvide arealet. I området vest for E6 er det beitedyr.
2. I arbeidet med revisjon av forvaltningsplanen bør man se på muligheten for å fastsette kriterier som bidrar til raskt og forutsigbart å kunne plassere og definere en bjørn i kategorien «potensiell skadegjører» siden det er det som er

avgjørende for om fellingstillatelse skal kunne gis i henhold til rovviltforliket av 2011 i Stortinget pkt. 2.2.19.

3. Planen bør ha konkret mål om god dialog og rask avgjørelse for å hindre at nye tap oppstår, og for å lykkes med fellingsforsøket, selv om dette ser ut til å ha blitt bedre.
4. Følgende forvaltningstiltak bør videreføres fra gjeldende forvaltningsplan:

- Prioriteringene av midler til forebyggende og konfliktdempende tiltak.

- Dialogmøter med forvaltning og organisasjoner med ulike synspunkter i rovviltforvaltningen

- Møter med naboregioner i Sverige og Norge spesielt med tanke på felling av bjørn i grenseområder

5. Øke lisenskvoter for jerv og kvoter for gaupe med bakgrunn bestander som nå er større enn fastsatte mål.
6. Søke om skadefelling av jerv før lisensperioden er ute dersom lisenskvotene ser ut til ikke å fylles, dette for å kunne ta ut det som er planlagt og for å redusere hi-uttak som metode
7. Forliket fra 2011 er svært tydelig på at det ikke skal være rovdyr som representerer skadepotensial i kalvingsområde for tamrein. Om vi skal oppnå dette er lisensjakt, hurtig skadefelling og ekstraordinære uttak i forkant av kalvingsperioden avgjørende
8. Ressursene til bestandsovervåking må økes. Nøyaktig bestandsovervåking er en forutsetning for forsvarlig forvaltning av rovdyr Det bør også vurderes om metodikken for innsamling og registrering av data er god nok. Dagens erfaring er at resultatene blir for tilfeldige, og ikke minst for avhengige av lokalbefolkningens bidrag. Rovviltforvaltninga må arbeide for å få på plass en felles enighet om fakta, metode og grunnlagsmateriale.
9. Skadedyr skal tas ut så raskt og effektivt som mulig. Terskelen for å innvilge skadefelling utenfor forvaltningsområdene skal være svært lav. De siste årene er det vært en betydelig økning av tap til bjørn vest i regionen, langt inn i beiteprioritert område. Dette på bakgrunn av en ny praksis i å være mer tilbakeholden med skadefellingstillatelse om det er observert binne i området. Vi mener det er et sterkt behov for å understreke at det ikke er gjort politiske vedtak, hverken nasjonalt eller regionalt, som gir mandat til en slik praksis
10. Det må kunne tas ut gaupe ihht lisenskvota i dette området hvor det ikke skal være ynglende gaupe , og det uavhengig av om hunddyrkvota for Møre og Romsdal og Trøndelag er oppfylt